Р Е Ш Е Н И Е
№ 3032

гр. София, 09.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 11 състав,** в публично заседание на 28.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1519** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Н. М. Д., гражданин на И. с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет.5, ап.20 срещу Решение № 1343/20.08.2013г. на Зам. председателя на Държавната агенция за бежанците, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Според жалбоподателя обжалваното решение е незаконосъобразно по следните съображения:

На първо място, решението е постановено в нарушение на чл.75, ал.4 от ЗУБ. Не са съобразени редица нови обстоятелства, като влошената отново обстановка в И., множеството бомбени атентати и увеличаване на степента на напрежение. Според международните източници на територията на страната действат военизирани групировки и завръщането на жалбоподателя би означавало излагане на реална опасност за живота му. Ето защо са налице нови обстоятелства, които следва да бъдат разгледани и преценени при разглеждането на поредната му молба и доколкото административният орган не е изпълнил това свое задължение, изводите му са незаконосъобразни. Решението е постановено в противоречие с административно-производствените правила и поради факта, че е основано на предположения. Административният орган не е предприел съответните процесуални действия за установяване на представените от молителя документи. Видно от съдържанието на решението, положението в страната му на произход изобщо не е

обсъждано. Постановеният акт е незаконосъобразен и с оглед на факта, че при подаване на новата молба от страна на Д. няма произнасяне по наличието на нови обстоятелства, които не са присъствали в предишната му молба, но сега са общоизвестни факти.По този начин е нарушен чл.15, ал.2 от ЗУБ.
Постановеното решение противоречи на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Съгласно чл.15 „в" от Директива 2004/83/ЕО тежките посегателства са: тежки и лични заплахи срещу живота и личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт. Законът в чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ не възпроизвежда точно дефиницията на директивата и следва да се приложи чл.15, буква „в" от директивата – касае се не за насилие, насочено спрямо личността на търсещия закрила, а за заплаха за личността, поради ситуация на безогледно насилие, т.е. няма личен елемент, съобразно който да се преценява заплахата или необходимостта от закрила.
В съдебното заседание по делото жалбоподателят се явява лично и със адв. А.. Поддържа жалбата си.
Ответникът – Държавната агенция за бежанците не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Н. М. Д. е пристигнал в Република Б. нелегално през м. февруари 2010г. Разказва при проведените му интервюта, че е живеел със семейството си в [населено място], местност А., [улица], като този квартал основни бил населен със шиити.На 28.06.2007г. пуснати брошури из района и по стените на сградите имало надписи, които гласели, че сунитите трябвало да напуснат квартала или в противен случай ще бъдат убити или изгорени. Жалбоподателят, заедно със сестра си и майка си отишли да живеят в местност А., кв. А., а баща му останал в дома им. На 01.07.2007г. кварталът им бил нападнат от армията на М. и военни като отвлекли баща ме с други хора от квартала, както и кмета със семейството му, който също бил сунит. На 04.07.2007г. намерили трупа на баща му в съдебна медицина в болница Я.. Чуждият гражданин, заедно с майка си и сестра си останали да живеят в кв. А., където отворил фризьорски салон. На 15.02.2010г. трябвало да се проведат местни избори и като отивал на работа Н. М. Д. видял, че салонът му е облепен с два плаката на партията на Малеки. Направил опит да ги свали, но те се скъсали и той ги хвърлил. Няколко часа по-късно в салона му отишли двама въоръжени, цивилни мъже, които го попитали защо е скъсал плакатите. Той им обяснил, че направил опит да ги свали, защото му пречели, но те се скъсали и затова ги хвърлил. Те го предупредили, че ако до два – три часа не върне снимките ще бъда убит, а салонът му ще бъде взривен. След като мъжете си тръгнали жалбоподателят затворил салона и отишъл в дома на сестра си, като по-късно вечерта му се обадил неговият съсед и приятел Д., който му казал, че са питали за него, къде е, къде живеел, след което взривили салона му. Чужденецът останал да пренощува в дома на сестра си и на сутринта заминал за северен И.. Разказва, че след като е пристигнал в Б. през 2011г. майка му е получила три заплашителни писма. На 16.01.2013г. получила заплашително писмо, което било поставено под вратата на до ма им, но не ми казала веднага за това писмо. На 25.01.2013г. получила ново писмо, след което веднага се обадила на чуждия гражданин и му казала за двете писма. Първото било адресирано до нея, като пишело,

че трябва да предаде сина си за разпит по обвиненията. В писмото пишело, чу ако не изпълни техните искания, те знаели какво да правят. Във второто писмо пишело, че не се е явил и затова имал издадена смъртна присъда и ако не го предадат, щели да нахлуят в дома им, ще го опожарят и ще убият всеки, който е в него. На 05.02.2013г. бил нападнат дома им в 08:30 часа сутринта от Армията на М.. Отвлекли сестра му, която била на гости при майка си, след което домът им бил опожарен и взривен. И до днес нямали информация къде се намира сестра му. Чужденецът заявява, че не е арестуван в родината си и не членува в политически партии и организации.

Молбата за закрила, по която е постановено обжалваното решение №1343/20.08.2013г. на Зам. Председателя на Д. е последваща по смисъла на §1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. По първата молба за закрила с вх. № 45/22.03.2010г. председателят на Д. при МС е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Н. М. Д.. Решението е отменено с Решение №9158/23.06.2011г. на ВАС – Петчленен състав, като преписката е върната на Председателя на Д. за ново произнасяне, съобразно дадените указания по прилагането на закона. След провеждането на ново интервю с молителя, Зам. Председателя на Д. е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут с решение №620/18.11.2011г. Решението е обжалвано, като жалбата е отхвърлена с Решение №2352/02.05.2012г. на АССГ.

В настоящото второ производство за закрила, кандидатът мотивира молбата си за закрила с опасност за живота му в И..Твърди, че опасността за него продължава до момента и представя като ново обстоятелство заплашителни писма, уведомления от гражданска защита и полицейския участък, както и протокол от разпит на майка му.

В оспореното решение на Зам. Председателя на Д. е прието, че подадената трета молба за закрила е неоснователна. Потвърждава се направеният извод в предходното производство в решение №620/18.11.2011г. Приема се, че срещу кандидата не са предприемани никакви мерки и действия, които да се възприемат като преследване. Спрямо него не е упражнявано физическо насилие и не е бил обект на репресии. Отделните обстоятелства, за които чужденецът разказва не се приемат за достоверни, тъй като по време на проведените интервюта дава противоречиви и нелогични обяснения. Административният орган стига до извода, че бежанската история на чужденеца е измислена и представените документи са недостоверни, създадени единствено за целите на производството.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, оправомощен със Заповед №03-425/09.08.2013г. на Председателя на Д. да го замества за периода 12.08.2013г. – 21.08.2013г.

Статут на бежанец в Република Б. (чл.8 от ЗУБ) се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според чл.9, ал.1 от същия закон хуманитарен статут се предоставя на чужденец,

принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

За чужденецът Н. М. Д. не са налице обстоятелствата по смисъла на чл.8, ал.1 и чл.9 от ЗУБ, които да предполагат необходимост от закрила. Кандидатът не е преследван поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Спрямо него не е упражнявано физическо насилие и лично не е бил обект на репресии. Не са налице и обстоятелства по чл.9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут – не се установява жалбоподателят да е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко и унизително отнасяне, тежки и лични заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Международен (вътрешен) въоръжен конфликт е налице, когато съществува продължително въоръжено насилие между държавната власт и организирани въоръжени групи или между такива групи на територията на държавата.

Съгласно приложената по делото актуална към 04.04.2013г. Справка №01-2547/04.09.2013г. на Дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд" при Д. по последни данни на Службата на Върховния комисар на О. по бежанците, основният проблем в И. е с ненамаляващия брой вътрешно разселени лица (1 млн. души) които продължават да живеят в изключително мизерни условия. Голяма част от тях не могат да се завърнат по родните си места, поради липсата на гаранции за спазване на техните права и от страх да не бъдат преследвани и измъчвани. Регистрираните иракски бежанци в С. са проявили голям интерес към подпомагане от страна на ВКБООН на доброволното им завръщане в И., като част от тях са заявили готовност за самостоятелно завръщане в страната – по информация на МВнР. Изборите проведени през март 2010г., определяни като най-откритите и оспорвани избори в историята на И. довеждат до сформирането на коалиционно правителство, съставено от всички основни политически сили. При управлението на настоящото правителство се наблюдава засилване на ролята на иракския законодателен орган, Съвета на представителите и звената за мастно самоуправление. Доклад на Държавния департамент на САЩ установява три основни проблема, свързани със спазването на човешките права в И., а именно: чести прояви на насилие в правителствените и обществените среди, дълбоко социално разделение и корупционни практики, засягащи всички нива на управление. Въоръжени сблъсъци между шиити и сунити, двете основни подразделения на исляма, както и между араби и кюрди продължават да отслабват правителството и да засилват напрежението между основните социални групи. Най-уязвими са жените, децата, международно разселените лица и етническите и религиозните малцинства. Нивото на насилие в И., с изключение на региона К. остава високо, особено в районите на Б., Н. и К.. Актове на безразборно отнемане на човешки животи са извършени както от терористични и екстремистки групировки, така и от служители на иракското правителство при извършване на операции за сигурност и в реакция на протести. Фактори, които допринасят за ескалиращото насилие са изтеглянето на войските на САЩ през декември 2011г. и променящите се взаимоотношения между политическите сили в

страната. Наред с членовете на етнически и религиозни малцинства, подложени на чести атаки, представителите на сексуалните малцинства също са особено уязвими и лишени от закрилата на държавните институции. Конституцията на И. забранява произволния арест и всички форми на изтезание и жестоко, нечовешко и унизително отношение към личността.Въпреки това, службите за сигурност изпълняват арести без заповед и задържат лица срещу откуп дори при наличието на съдебна заповед за освобождаването им. Оповестени са случаи на изтезание и изтръгване на самопризнания чрез принуда в арести на Министерството на вътрешните работи и Министерството на отбраната. Сериозни нарушения в И. се наблюдават и по отношение на гражданските свободи, свободата на словото и печата, на вероизповеданията и предвижването, както и правото на участие в протести.

Предвид изнесената по-горе информация се установява, че на територията на И. съществува известен риск за живота на населението, поради извършването на терористични актове, но те не могат да се определят като въоръжен конфликт, тъй като имат случаен и спорадичен характер. Не се установява и породено от такъв въоръжен вътрешен конфликт безогледно насилие, което да поражда тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилните лица. Поради което съдът намира, че в И. към настоящия момент липсват основания да се приеме,че е налице състояние на вътрешен или международен въоръжен конфликт по смисъла на тези понятия, възприети в решение на Съда на ЕС от 17.02.2009 год. по дело С-465/07 по тълкуването и прилагането на член 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 год. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, във връзка с член 2, буква д) от същата директива. Съгласно това решение съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Освен преценката на ситуацията в държавата на произход следва да се имат предвид и противоречията в твърденията на чужденеца, относно наличието на заплаха за живота му и между представените заплашителни писма и твърденията му. Правилно интервюиращият орган в оспореното Решение № 1343/20.08.2013г. е приел, че анализът на заявените обстоятелства и представените доказателства показва, че мотивите, обуславящи желанието на кандидата да получи статут са недостоверни, нелогични и неправдоподобни. Кандидатът заявява, че писмата, които е получил през 2011г. не са подписани, а от представените заплашителни писма е видно, че те са изпратени от Армията на М.. В интервюто, проведено на 13.05.2010г., по

време на предходното административно производство заявява, че познава хората, които са го заплашили и че те са служители в Министерството на вътрешните работи, а в интервюто, проведено на 14.06.2013г. заявява, че не познава тези хора и в последствие е разбрал, че са от хората на С. (в друго интервю Б.). Веднъж заявява, че залепените плакати на салона му са на всички партии (в интервюто от 13.05.2010г.), а друг път, че имало два плаката на партията на Малеки (в интервюто от 14.06.2013г.). Неправдоподобни са представените доказателства от чужденеца, тъй като в протокола от гражданска защита (Съобщение за пожар) рег. № УП 479/24.06.13г. липсва адреса, на който се е намирал домът му – основна характеристика на опожарената къща. В протокола няма данни домът му да е бил взривен, а опожарен, което може да е и по причини от битов характер. В уведомлението от полицейския участък А. до полицейска дирекция Ал Карах, в което се споменава за опожаряване и разрушаване на жилището им няма никаква информация за отвличането на сестра му, което той твърди. В Протокола за разпит рег. № УП479/24.06.2013г. представен като доказателство липсва основна информация и задължителен реквизит на протокол за разпит, а именно кое е лицето дало показания. На втория въпрос е отговорено, че тъй като са били заплашени от преди десет дена са освободили дома, а на трети въпрос в противоречие с това е добавено, че при запалването на дома е била отвлечена дъщерята на разпитаното лице, която според отговора на втория въпрос не се е намирала в къщата. Не става ясно как след като тя не е присъствала на място е била отвлечена и откъде. Чужденецът не дава правдоподобни обяснения и затова как е получил в Б. заплашителните писма спрямо него, изпратени до майка му. Отговаря, че ги е получил по куриерска фирма Ал Г., която не е официално регистрирана фирма и не може да представи документи за получените пратки.

Всичко това води съда до обоснования извод, че твърденията за основателни причини за страх у жалбоподателя са неправдоподобни и на изложената от него бежанска история не би могло да се даде вяра.

За първи път в съдебно заседание по настоящото производство чужденецът представя писмо от 27.01.2014г., подписано от представителя на Представителството на ВКБООН в Б. Р. Ф. В., с което се съобщава на съда, че Н. Д., гражданин на И., [дата на раждане] има бежански статут, признат от офиса на ВКБООН в С. по мандата на ВКБООН(файл № 980-08-05458). Същата информация се съдържа и в писмо от 03.04.2014г. на Представителството на ВКБООН в Б., като се потвърждава, че закрилата, предоставена на г-н Д. на 16.03.2008г. не е нито прекратена според чл.1С нито отнета според чл.1F на Конвенцията за Статута на бежанците от 1951г. Представено е допълнително едва във второто заседание по делото и Удостоверение за бежанец с дата на издаване 16.03.2008г., съгласно което лицето е признато за бежанец по силата на мандата на Върховния комисариат на О. за бежанците. Удостоверението е издадено от офиса на представителя на Върховния комисариат на О. за бежанците в С..

Противно на горното в интервюто, проведено на 14.06.2013г. чужденецът отговаря, че не е подавал в друга страна молба за закрила. Не дава информация, че е бил в С. и там е имал предоставен статут на бежанец.

Относно писмото от представителството на ВКБООН в Б., свидетелстващо за придобит бежански статут от г-н Д. в С. и представеното едва пред съда Удостоверение за бежанец, съдът счита, същите за неотносими към предмета на настоящия спор. Това е така, тъй като признатата с акт на ВКБООН закрила е относима очевидно към 2008 г., когато молителят, според тези документи е потърсил закрила в С. и се е отказал от нея, идвайки впоследствие в Б.. Необходимо е да се направи разграничение между условията в И. към 2008г., обусловили предоставянето на закрила от една страна и към датата на издаване на оспорения административен акт – 20.08.2013г. и настоящия момент от друга. Не може да се изведе наличие на основания за предоставяне на закрила към 2013г., с аргументи относими към 2008г., при условие, че сега обсъжданото административно производство е последващо и е ноторно известно преустановяването на въоръжения конфликт в И..
Неясно е твърдението на жалбоподателя, че решението е постановено в нарушение на чл.75, ал.4 от ЗУБ, тъй като тази разпоредба на закона е отменена с ДВ, бр. 52 от 2007г. Неоснователно се твърди, че мотивите за отказ са формални и са основани на предположения, тъй като административният орган е разгледал и анализирал всички новопредставени доказателства от молителя – заплашителни писма, съобщение за пожар и протокол от разпит. Обсъдено е и съдържанието на справката за обстановката в И., представена от ресорната дирекция на Д..

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във вр. с чл.85, ал.1 от ЗУБ, Административен съд София - град, I-во АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Н. М. Д., гражданин на И. с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет.5, ап.20 срещу Решение № 1343/20.08.2013г. на Зам. председателя на Държавната агенция за бежанците, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.
Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховният административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: